

աշխատանքէն աւելի կը մաշեցնէ :

Սիշտ գործածուած բանալին փայլուն կ'ըլլայ :

Լէւելի դիւրին է զսպել նախ և առաջ եկած փափաքը՝ քան թէ անոր ետեւէն եկածները :

Պիտուածիւնը ուսումնասիրին համար է . հարստութիւնը աշխատողին համար , իշխանութիւնը քաջութեան համար , արքայութիւնը՝ առաքինուէ :

Փորձառութեան տուած համարները սուղ սուղ կը գնուին , բայց անմիտ մարդկանց շատ հարկաւոր են :

Հպարտին նախաճաշիկը առատութիւն է , կէսօրուան կերակուրը աղքատութիւն , իրիկուանը խաղքութիւն :

ՋՈՒՍԲԱՆԻ ԴԻՊՈՒՍԵՆԵՐ

Լէւորհէ՛ Լարչաբոս-նիւն :

ՊԵՐՄԱՆԱՅԻ ՎԵՐՋԻ պատերազմներէն մէկուն մէջ զինուորի մը երկու թեւն ալ ռումբէ մը կը զարնուին կ'իշնան . զօրապետը կը հանէ ասոր վեց ֆուսքնոց ստակ մը կուտայ : “Թողութիւն կ'ընես , կ'ըսէ զինուորը . հրամանքդ կարծես որ երկու ձեռնոց է իմ կորսուցուցածս ” :

Շողոքոր-նիւն :

ԵՐԲՈՐ Կափուէոն Լսութեանցի պատերազմը լմնցուց ու յաղթանակով ետ կը դառնար , միտալ մը ընծայեցին իրեն՝ որուն մէկ կողմը Կափուէոնին գլուխը փորած էր , մէկալ կողմը արծիւ մը որ ինձ՝ մը խղզեւում վրայ է : “Լս ինչ պիտի ըլլայ ” ըսաւ Կափուէոն : Շողոքորթ իշխանն ալ պատասխան տուաւ . “Տէր արքայ , ըսաւ . ասիկայ Պաղղիացւոց արծիւն է որ Լնգղիացւոց ինձը խղզեւում վրայ է : — Այնտեղ շողոքորթ , կանչեց վեհանքն կայսրը . ինչպէս կը համարձա-

կիս ըսեւ թէ Պաղղիացւոց արծիւը Լնգղիացւոց ինձը խղզեւում վրայ է . չեմ տեսներ որ Լնգղիացւոց ձեռքէն՝ ես դեռ և ոչ պղտիկ նաւակ մը կրցեր եմ ծովը իջեցնել : Շողոք , հալեցընել տուր ատ միտալը . մէյմըն ալ այդպիսի բան չտեսնեմ ” : Պաղղեցիկ օրիւնակ վեհանքն մարդկանց , և զօրաւոր խրատ անխելք շողոքորթաց :

Չանգրաւի այցելութիւն :

ՍԱՐԴՈՒՆ մէկը անդադար կ'երթայ եղեր իր ճանչորներէն մէկուն գլուխը ցաւցնելու : Սէկ առաւօտ մը նորէն որ կուգայ , մէկալը իր ծառային ձեռքովը ըսել կուտայ թէ տէրս դեռ անկողինն է : “Օհ տար , կ'ըսէ մէկալը , կը սպասեմ որ ելլէ : — Վնա զուրցէ որ հիւանդ եմ , կ'ըսէ տէրը : — Իսկ որ դեղ մը կ'ընեմ իրեն : — Օհ զուրցէ որ ծանր եմ : — Լսիս . ուրեմն գոնէ վերջի բարեւ տամ իրեն : — Վնա ըսէ որ մեռայ : — Վոնէ ափ մը հող ձգեմ վրան ” : Շար չըլլար , պէտք կ'ըլլայ որ ներս մտնէ ան ձանձրալի մարդը :

Լեւորդապաշտութիւն :

ԵՐԲՈՐ շատ կողմերը անխելք աւելորդապաշտութիւն մը կայ որ տասուիրեք հոգւով ոչ երբեք սեղան կը նստին , իբր թէ ան տասուիրեքին մէկը կը մեռնի կ'ըսեն :

Սուան քաղաքին գլխաւոր իշխաններէն մէկը կը տեսնէ օր մը որ սեղանին վրայ տասուիրեք հոգի են , ճար չըլլար՝ չնստիր կերակուրի՝ ինչուան որ մէկ հոգի մըն ալ չըրեն չնստեցնեն , որպէս զի տասնչորս ըլլան : Լն առեւ սիրտը կը հանգի , կը նստի կ'ուտէ . բայց սեղանէն ելլելուն պէս՝ կաթուած մը կ'իջնայ , յանկարծակի կ'իյնայ կը մեռնի :